

Firó, l'orgull de ser Solleric.

Ja puc sentir el so estrident i cridaner dels corns d'avis que els guardians del coll de l'Illa sonen sense aturar per alertar a la població... una vintena de naus sarraïnes aprofitant la matinada s'apropen clandestinament, volen saquejar la vila. La meua imaginació vola al 11 de maig de 1561, m'imagín la situació, la por, el terror, l'ansia que el meus avantpassats degueren sentir a l'assabentar-se de l'imminent atac dels pirates turcs i algerians. El capità Angelat concentra a la plaça major les tropes, formades per alguns soldats professionals i els homes de Sóller, Fornalutx, Bunyola i Alaró, 600 efectius que dies abans, davant l'avis de probables atacs, s'havien preparat per afrontar el pitjor. Són uns dos mil sarraïns, els han alertat... la sang bull, l'angoixa els envaeix. Les campanes de tota l'avall sonen esbojarrades, puc veure com el poble es transforma en un formiguer en desbandada, mares i fills corren a les muntanyes, s'enduen tot el que poden, han de salvar la vida i els seus bens. Dues dones soles a ca seva, Can Tamany, mortes de por, senten com dos moros amb males intencions forcen la porta d'entrada, sols els queda resignar-se, resen per les seves ànimes però un darrer impuls de supervivència els empeny a revoltar-se contra l'enemic, els agafen de sorpresa i els maten a barrades. L'indignació m'envaeix!, pobre gent... la defensa del poble és vital, no es pot permetre que es prenguin la vall com l'agré de les seves malifetes, ens hem de jugar la vida...els hem de fer fora!. Ja els veig anant decidits a l'encontre dels pirates, el sergent Soler cap al pont den Barona, el capità Angelat a son Avinyona. L'enfrontament es molt desigual, els turcs són el doble que els sollerics, les ballestes, les espases, els trabucs, les llances es baten sense pietat...moments d'incertesa, de perill, de mort, de sang...la sorpresa i el coratge dels defensors tomben la victòria cap els nostros, els fan tornà enrera. Ho han fet!, han rebutjat l'atac!. Un sentiment d'alleujament, d'alegria i eufòria els guanya el cor, un crit es sent a l'avall... **VISCA SÓLLER!** la notícia de la victòria aviat arribarà a totes les contrades de la vila i fins i tot a Ciutat...puc imaginar els alens de alleujament, les abraçades i els plors d'alegria.

Les valentes dones, el Virrei Rocafull, el capità Angelats, el sergent Soler, els bandolers, els pagesos, els homes i dones que vanceren als turcs són en realitat l'estendard de l'identitat sollerica, de l'orgull dels sollerics de ser-ho.

Arriba el dia en que els hem d'honorar i respectar pel que feren, els hem de representar amb el màxim respecta, dignitat i sobre tot amb **ORGULL**.

L'ONCE DE MAIG és més que representar una victòria sobre els sarraïns, representa en realitat **L'ORGULL DE SER SOLLERIC**.

Estau a l'aguait prest arribarà l'hora...

A LA LLUITA SOLLERICS, A LA LLUITA!!!

“Col.lectiu Sant Ponç”
(Pagesos i Bandolers del Firó de Sóller)